

«Καὶ σταυρωθήσεται ὑπὸ Ἑβραίων ἀπίστων καὶ μακάριοι οἱ ἀκούοντες αὐτόν, οὐαὶ δὲ οἱ μὴ ἀκούοντες» (εἰκ. 10).

Ὁ Πλάτων φέρει τὸ μῆκιστον τῶν εἰληταρίων, ἀνεπτυγμένον κατ' ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας γράφον: «Θεὸς ἦν μὲν αἶψα καὶ ἔστι καὶ ἔσται οὐτε ἀρξάμενος οὐτε παυσάμενος» (εἰκ. 11).

Ὁ Πλούταρχος μὲ ἱερατικὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ὡς ἔχων σχετικὸν λειτούργημα εἰς τὸ Μυντεῖον τῶν Δελφῶν, γράφει: «Ὅψέ ποτε ἤξει ὁ ἀναρχος ἀνάρχου γόνος καὶ τὴν πολυσχεδῆ ταύτην ἐλάσει γῆν» (εἰκ. 12).

Μονὴ Ἰβήρων.

Ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἰβήρων τοῦ Ἁθωνος, εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας τῆς Πορταίτισσας διασώζονται εἰκόνας σοφῶν προερχόμεναι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1683 κατὰ ὑπάρχουσαν ἐπιγραφήν¹. Αὗται ὑποσιᾶσαι πολλὰς φθορὰς ἐπιζωγραφήθησαν διαδοχικῶς, ἡ δὲ σημερινή των κατάστασις ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς:

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος, μὲ ἔκδηλον τὴν φθορὰν καὶ τὰς ἐπιζωγραφῆσεις, φέρει πολύπτυχον χιτῶνα καὶ μόλις ἐπικαθήμενον εἰς τὴν κεφαλὴν μανδήλιον. Τὰ λόγια τοῦ εἰληταρίου ἐμφανίζουσι διπλὴν ἀναγραφὴν. Ἡ ὑστερωτέρα χρονικῶς λέγει: «Αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, τρισόλβιος, ὃν τρέμουσιν οὐρανοί» (εἰκ. 13).

ΧΥΛ ὁ φιλολόγος, εἶναι προφανῶς ὁ Φίλων, ὡς δεικνύει τὸ σταθερῶς συνοδευτικὸν τοῦ ὀνόματός του ἐπίθετον «φιλολόγος». Αἱ φθοραὶ καὶ ἐπιζωγραφῆσεις εἶναι ἔκδηλοι. Εἰς τὸ εἰλητάριον γράφει: «Οὗτος ἐστὶ καθ' ὑπερουρανὸν μέγαν βεβηκῶς, φλογὸς ὑπερβάλλον ἀέναον καὶ πῦρ ἀθάνατον» (εἰκ. 14).

Πλάτων, μὲ διπλὴν παράστασιν ἐξ ἐπιζωγραφῆσεων (εἰκ. 15 καὶ 15α) ἔχει λόγια εἰληταρίου εἰς τὴν προσφατοτέραν ἐπιζωγράφησιν λέγοντα: «Ὁ παλαιὸς νέος καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος».

Ὁ Ἀριστοτέλης, μὲ φθορὰς καὶ ἐπιζωγραφῆσεις, εἰς τὸ εἰλητάριον γράφει: «Ἀκάματος φύσει Θεοῦ γέννησις ἐξ αὐτοῦ γὰρ ὁ αὐτός...» (εἰκ. 16).

Ὁ σοφὸς Σοφοκλῆς μὲ τὰς μεγίστας φθορὰς καὶ τὴν ἀτελεῖ ἐπιζωγράφησιν γράφει εἰς τὸ εἰλητάριον: «Ἔστι Θεὸς ἀναρχος ἀπλοῦς τῇ φύσει» (εἰκ. 17).

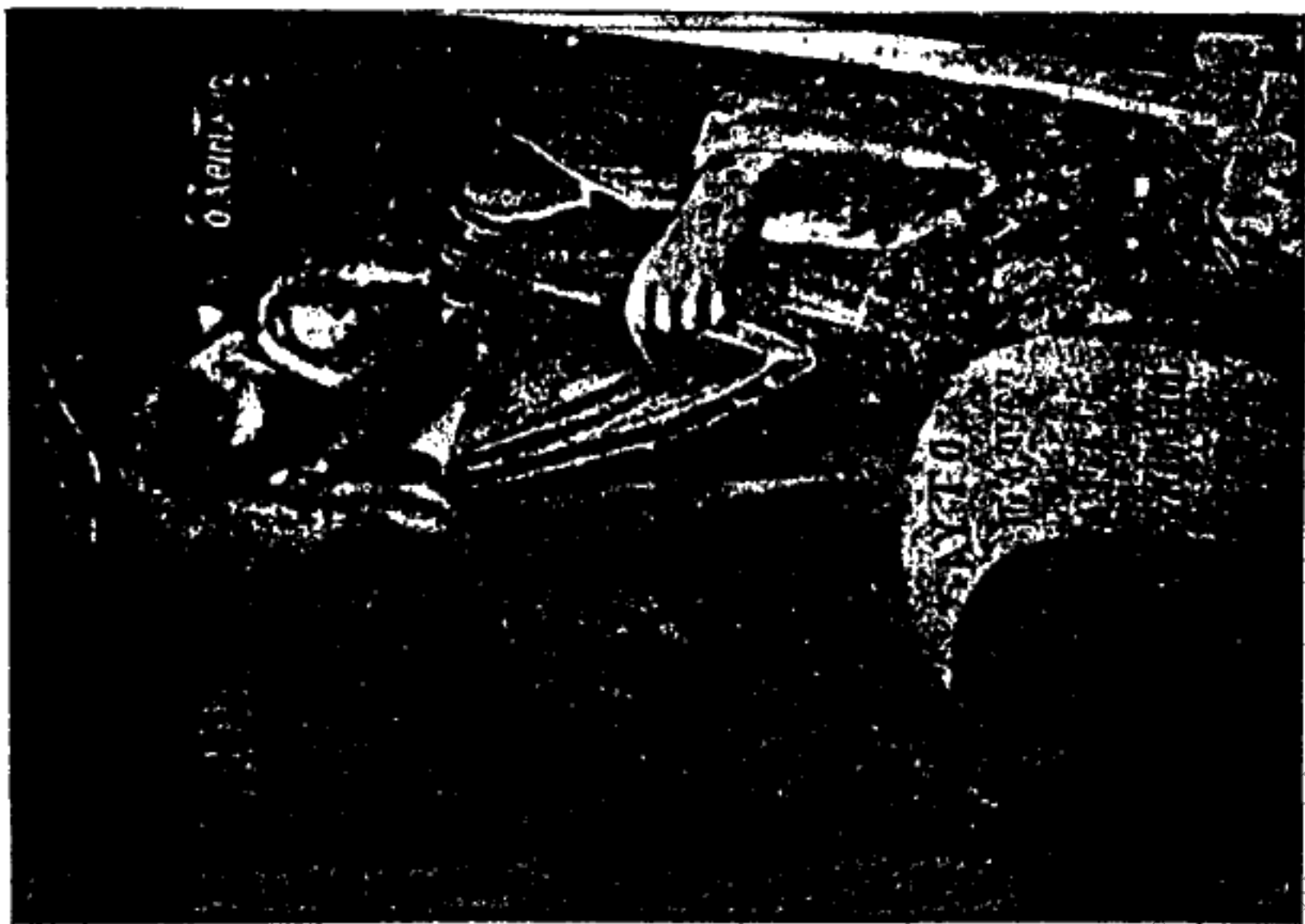
Θουκυδίδης, μὲ ἐπιζωγράφησιν ἱματίου καὶ προσώπου, ὡς καὶ εἰς

1. Παράβ. Millet G., Pargoire J., Petit L., Recueil des inscriptions chretiennes de l'Athos, 1^{ere} Partie, Paris 1904, σελ. 83.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ



Εἰκ. 14. - Φίλων.



Εἰκ. 18. - Σόλων.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ

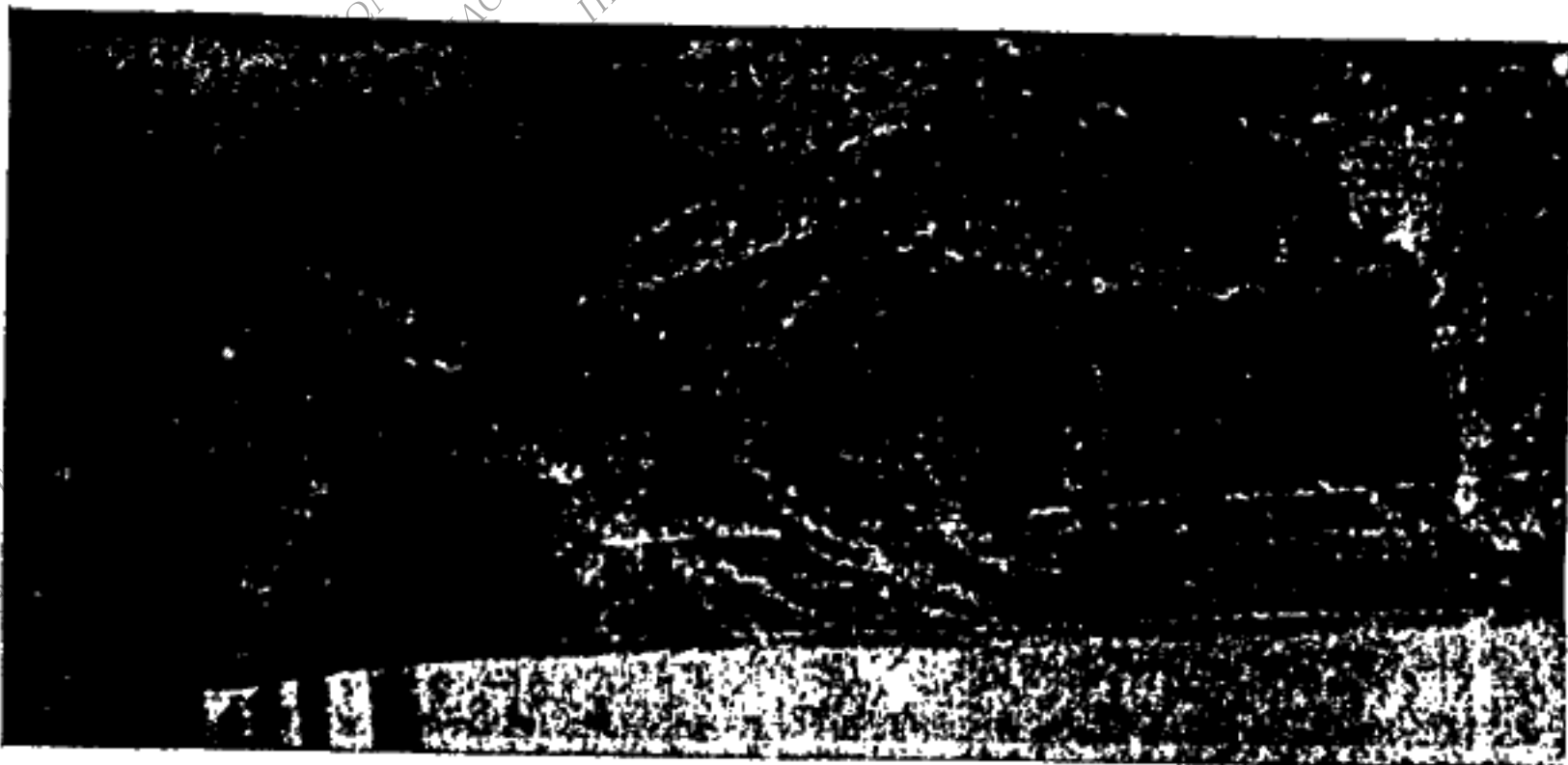


Fig. 15 - 15



Fig. 15 - 15

Ε.Υ.Δ. Π.Ι.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ



Εἰκ. 17. - Σοφοκλῆς.



Εἰκ. 16. - Ἀριστοτέλης.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ



Εἰκ. 19. - Πλούταρχος.



Εἰκ. 18. - Θουκυδίδης.

ΕΡΓΑΣΤΗ
ΔΙΕΥΘ.

ΙΩ.
2006

τὸ εἰλητάριον, ὅπερ εἰς τὴν νέαν γραφὴν λέγει : «...ἀπλοῦς τῇ φύσει δς οὐρανὸν ἔτευξε...». Ἦτοι παραθέτει λόγους παραδιδομένους διὰ τὸν Σοφοκλῆν (εἰκ. 18).

Πλοῦταρχος, ὑποστὰς παραμορφωτικὴν ἐπιζωγράφησιν καὶ μὲ εἰλητάριον εἰς ἀπίθανον θέσιν λέγει : «Τῶ τῶν δλων ὑπερτάτῳ οὐδὲν ἕτερον προσεπινοεῖται, ὁ λόγος σοφός» (εἰκ. 19).

Μονὴ Γόλας.

Εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς ἀποκαλουμένης Γόλας (= φαλακρᾶς, ὡς ἐπὶ γυμνῆς τοποθεσίας), ἀπεχούσης περὶ τὰ 5 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν κοινόπολιν Γοράνοι Λακεδαίμονος σώζονται, μὲ ἰσχυροτάτας ὅμως ἐκ τοῦ χρόνου φθοράς, εἰκόνες σοφῶν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς προσόψεως τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ νάρθηκος καὶ εἰς τὴν ἄνω ἐκ τῶν τριῶν ζωνῶν εἰκονογραφῆσεως. Εἶναι αἱ ἐξῆς κατὰ σειράν :

Σόλων, ἡμικατεστραμμένη εἰκὼν, ἣτις διασώζει ἀδρότητα χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου καὶ ζωηρότητα βλέμματος (εἰκ. 20). Τοῦ εἰληταρίου ἡ γραφὴ ἐγένετο ἐξίτηλος.

Θουκυδίδης, μὲ ὁμοίως ζωηρὸν βλέμμα καὶ εἰλητάριον ἐνθυμίζον ἀρχαίαν ἐγγάρακτον στήλην, μὴ δυνάμενον πλέον νὰ ἀναγνωσθῆ (εἰκ. 21).

Πλοῦταρχος, εἰς διδάσκουσαν στάσιν (εἰκ. 22). Εἰς τὸ ἀνεπτυγμένον εἰλητάριον δύναται νὰ ἀναγνωσθῆ διὰ μεγεθυντικοῦ φακοῦ ἡ φράσις «...ὅτι Θεοῦ σοφία...».

Σιβήλα ἡ σοφή, μὲ ἀνατολίζουσαν περιβολήν, ἀλλὰ καὶ κατατομὴν (εἰκ. 23).

Ἄριστοτέλης, φέρει μανδύαν σχήματος φελονίου μὲ δλομήκεις ἐναλλασσομένας μαύρας καὶ λευκὰς γραμμάς. Εἰς τὸ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ εἰληταρίου ἠδυνήθημεν νὰ ἀναγνώσωμεν τὴν φράσιν : «Ἀκάματος φύσις Θεοῦ γέννησιν...» (εἰκ. 24).

Πλάτων, μὲ μέτωπον ἐκφράζον βαθεῖαν σκέψιν καὶ εἰς στάσιν ἐνορατικὴν. Τὸ εἰλητάριον ἐπιτρέπει διὰ φακοῦ τὴν ἀνάγνωσιν : «Ὁ παλαιὸς νέος καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος...» (εἰκ. 25).

Χίλων, ἀφίνει νὰ διακρίνεται πλουσία ζωηρόχρωμος εἰς σχέδια ἐνδυμασία (εἰκ. 26).

Ὁμηρος, κατὰ τὸ ἥμισυ κατεστραμμένος, εἰκονίζεται ὑψιπετῆς καὶ μεγαλόστομος (εἰκ. 27).

Ἡ χρονολόγησις τῶν εἰκόνων δὲν εἶναι εὐχερῆς. Αἱ ὑπάρχουσαι ἐπιγραφαὶ θὰ προέρχωνται ἐξ ἀνακαινίσεων. Ἡ τεχνοτροπία τῆς ἐξεικονίσεως ἐνθυμίζει 14^{ον} αἰῶνα.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΓΟΛΛΣ



Εἰκ. 21. - Θουκυδίδης.



Εἰκ. 20. - Σόλων.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΓΟΛΛΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

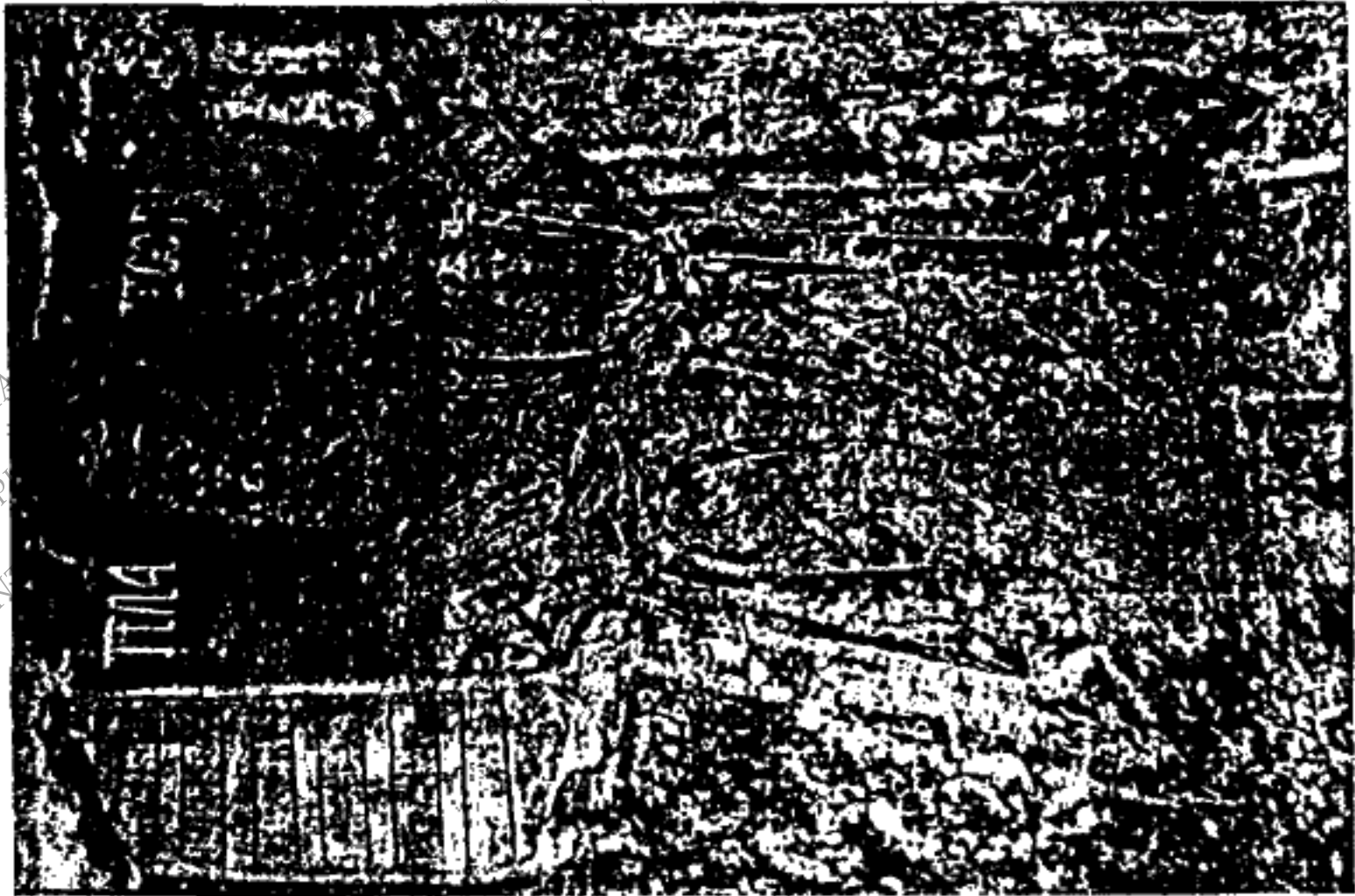


Εἰκ. 23. - Σιβιλλια.



Εἰκ. 24. - Πλουταρχος.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΓΟΛΛΑΣ



Εἰκ. 25. - Πλάτων.



Εἰκ. 24. - Ἀριστοτέλης.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΓΟΛΛΑΣ



Εἰκ. 27. - Ὀμηρος.



Εἰκ. 26. - Χίλων.

ΕΡΓΑΣΤΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Κ. ΣΠΕΤΣΙΕΡΗ

Ε.Υ.Δ.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Μονὴ Φιλανθρωπινῶν.

Εἰς τὴν νησίδα τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Σπανοῦ, τῇ ἀπὸ τῶν κτιτόρων καλουμένη τῶν Φιλανθρωπινῶν, ὑπάρχουν μέχρι σήμερον ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν νάρθηκα εἰκόνες ἑπτὰ φιλοσόφων. Ἐπιγραφή ὑπεράνω τῆς θύρας τοῦ νάρθηκος ἀναφέρει ὅτι «ἀνιστορήθησαν τὸ ἔτος 1560 διὰ κόπων καὶ ἐξόδων τοῦ ἱερομονάχου Ἰωάσαφ τοῦ Φιλανθρωπinoῦ καὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ». Ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ἐλειτούργει Σχολὴ ἤδη ἀπὸ τοῦ 13^{ου} αἰῶνος.

Αἱ εἰκόνες κατὰ σειρὰν εἶναι αἱ ἑξῆς.

*Ἑλλήν Πλάτων, εἰκονιζόμενος ὡς νέος ἀγένειος μὲ χιτῶνα φέροντα ἐπιρράμματα διακοσμητικὰ καὶ μανδύαν. Κρατεῖ εἰλητάριον μὲ τὰ λόγια «ὁ παλαιὸς νέος καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος ὁ πατήρ ἐν τῷ...» (εἰκ. 29).

*Ἑλλήν Ἀπολλώνιος, φέρει χαρακτηριστικὸν «τουρμπάν» εἰς τὴν κεφαλὴν, ἔχον τυπικὰς διακοσμητικὰς παραλλήλους γραμμὰς (εἰκ. 29).

*Ἑλλήν Σόλων, εἰκονίζεται μὲ μακρὰν κόμην καὶ μόλις διαφαινόμενον μανδήλιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (εἰκ. 28).

*Ἑλλήν Ἀριστοτέλης, εἰκονίζεται ὁμοίως μὲ μακρὰν κόμην καὶ γένειον, ὡς καὶ σαρίκιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Τὸ βλέμμα δεικνύει βαθεῖαν σκέψιν (εἰκ. 28).

*Ἑλλήν Πλούταρχος, παρίσταται ὁμοίως ἐνδεδυμένος (εἰκ. 30).

*Ἑλλήν Θουκυδίδης ὁ φιλόσοφος, εἰκονίζεται μόνον μὲ χιτῶνα καὶ κρατεῖ μακρὸν εἰλητάριον λέγον: «Οὐκ ἐφικτὸν ὑμῖν ὧ φιλόσοφοι τοῖς ἀμνήτοις τὰ θεῖα μυστήρια λέγειν ἢ φανερὰ παραθέσθαι πλὴν τοῦτο ἀκούσατέ μου, ἦν μὲν Θεὸς νοερός... οὐκ οὐσία ἀλλ' ἢ μόνος κύριος ὡς δημιουργός...» (εἰκ. 30).

*Ἑλλήν Χίλων, μὲ τὴν παράσιασίν του δυσδιάκριτον λόγῳ τῆς φθορᾶς τῆς εἰκόνος (εἰκ. 30).



Εἰκ. 28. - Ἑλλήν Σόλων - Ἑλλήν Ἀριστοτέλης.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ



Εἰκ. 29. - Ἑλλην Πλάτων - Ἑλλην Ἀπολλώνιος.



Εἰκ. 30. - Ἑλλην Πλούταρχος - Ἑλλην Θουκυδίδης - Ἑλλην Χίλων.

Μονὴ Βελλᾶς.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μονῆς Βελλᾶς τῆς Ἡπείρου, κτισθείσης περὶ τὸν 11ον αἰῶνα, ὑπάρχει πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ναοῦ καὶ εἰς τὸ κάτω διάζωμα τῆς ἀψίδος του ἐξεικόνισις τῶν ἐξῆς τεσσάρων φιλοσόφων.

Πλούταρχος, εἰκονίζεται εἰς τὴν ἀριστερὰν ἀπόληξιν τῆς ἀψίδος, μετὰ σαρκοῦ καὶ ἐντυπωσιακὸν εἰς μῆκος εἰλητάριον λέγον : « Πλὴν ἐγὼ καταγγέλλω ἐν τρισὶν ἔτα μόνον ὑψιμέδοντα Θεόν, οὗ λόγος ἀφθίτος ἐν ἀδαεὶ κόρη ἐγκύμων ἔσεται. Οὗτος γὰρ ὡς τόξον πυρφόρον ἴσος διαδραμεῖται καὶ κόσμον ἅπαντα ζωοῖ... » (εἰκ. 31).

Ἀριστοτέλης, παραπλευρῶς τοῦ Πλουτάρχου, εἰς μὲν τὴν δεξιὰν κρατεῖ κύλινδρον βιβλίου, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὸ ἄκρον ἀνεπτυγμένου εἰληταρίου λέγοντος : « Ἀκάματος φύσις Θεοῦ γέννησις, δι' αὐτοῦ γὰρ ὁ αὐτὸς οὐσιούται λόγος » (εἰκ. 31).

Πλάτων, εἰκονίζεται εἰς τὴν δεξιὰν ἀπόληξιν τῆς ἀψίδος ἀσκεπῆς καὶ μετὰ ὑπερμέγεθες εἰλητάριον λέγον : « Ὁ παλαιὸς γένος καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος, ὁ πατήρ ἐν τῷ γόνῳ καὶ ὁ γόνος ἐν τῷ πατρὶ, τὸ ἐν διαιρεῖται εἰς τρεῖς καὶ τὰ τρεῖς εἰς ἓν· ἄσαρκον σαρκικὸν καὶ θνητὸν ἀθανατεῖ » (εἰκ. 32).

Σόλων, παραπλευρῶς τοῦ Πλάτωνος μετὰ ὑπερμέγεθῃ μηνοειδῇ πῖλον καὶ εἰλητάριον εἰς τὴν ἀριστερὰν λέγον : « Καὶ δίχα σφάλματος γενήσεται σὰρξ, ἀνίατον παθῶν λύσει φθορὰν καὶ τοῦτο φθόνος... » (εἰκ. 32).

Ἡ εἰκονογράφησις πιθανῶς δὲν εἶναι τῆς ἐποχῆς τῆς ἰδρύσεως τοῦ ναοῦ, ἀλλ' ἔλαβεν χώρα κατὰ γενομένην ὑστέραν ἀνακαίνισιν.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἐξεικονίσεως εἶναι, ὅτι ἀποβλέπει νὰ δώσῃ ἔμφασιν εἰς τὰ λόγια τῶν εἰληταρίων, δι' ὃ καὶ τὸ ἀσύνηθες μέγεθος των.



Εἰκ. 31. - Πλούταρχος, Ἀριστοτέλης.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΟΝΗΣ ΒΕΛΛΑΣ



Εικ. 32. - Πλάτων, Σόλων.

Προφήτης Ἡλίας Σιατίστης.

Εἰς τὸν νάρθηκα — γυναικωνίτην τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Σιατίστης ὑπάρχουν εἰκόνες Ἑλλήνων φιλοσόφων ἱστορηθεῖσαι κατὰ σωζομένην ἐπιγραφὴν τὸ 1744.

Ὁ σοφὸς Σόλων παρίσταται μὲ σαρκίικον κατερχόμενον ὡς περιλαίμιον καὶ ὑπερμέγεθες εἰλητάριον γράφον: «Ἦν δ' αὐτὸς αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ τρισόλβιος καὶ φῶς τριλαμπές... ἐκ θνητῆς σταυροῦ» (εἰκ. 33). Προφανῶς ὁ ζωγράφος, ὀλιγογράμματος, δὲν κτενέθει τὰ ὄσα ἔγραψεν ἐν τῷ εἰληταρίῳ, ὡς δεικνύται καὶ ἀμέσως κατωτέρω.

Ὁ σοφὸς Πλούταρχος κρατεῖ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν εἰλητάριον γράφον: «Πλὴν ἐγὼ καταγγέλλω ἐν τρισὶν ἓνα μόνον ὑψιμέδοντα Θεόν, οὗ λόγος ἀύθιτος ἕναν δια καὶ κόρη ἔγκυμος ἔσεται. Οὗτος γὰρ ὡς τόξον πυρφόρον...» (εἰκ. 34).

Ὁ σοφὸς Πλάτων μὲ ἀνατολίζον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς κρατεῖ διὰ τῆς ἀριστερᾶς εἰλητάριον λέγον: «Ὁ παλαιὸς νέος καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος· ὁ πατὴρ ἐν τῷ γόνῳ καὶ ὁ γόνος ἐν τῷ πατρὶ· τὸ ἐν διαιρεῖται εἰς τρεῖς καὶ τὰ τρεῖς εἰς ἓν· ἄσαρκον σαρκικὸν καὶ θνητὸν γίνεται τοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ...» (εἰκ. 35).

Ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης εἰς μήκιστον ἀνεπτυγμένον εἰλητάριον



Εἰκ. 33. — Σόλων.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ



Εἰκ. 34. - Πλούταρχος.



Εἰκ. 35. - Πλάτων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗ
ΤΟΜΕ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ.

Ε. Σπ. Σπ. Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΑΙΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ



Εἰκ. 36. - Ἀριστοτέλης.



Εἰκ. 37. - Θουκυδίδης.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ



Εἰκ. 38. - Σιβύλλα.

γράφει : « Ἀκάματα φύσις Θεοῦ γέννησιν, ἐξ αὐτοῦ γὰρ ὁ αὐτὸς οὐσιούται λόγος » (εἰκ. 36).

Ὁ σοφὸς Θεοκυδίδης ἔχει ὁμοίαν ἐξεικόνισιν μὲ λόγους εἰς τὸ εἰλητάριον : « Ἦν μὲν Θεὸς φῶς νεοερόν εἰς τούτου αἴνεσιν καὶ δόξαν. Πάντα γὰρ περιέχει καὶ οὐ Θεὸς ἕτερος, ἀλλὰ μόνος κύριός ἐστι, δημιουργὸς τοῦ παντός... » (εἰκ. 37.).

Ἡ σοφὴ Σιβύλλα παρίσταται μὲ στολὴν ἱερατικὴν, μικρὸν στέμμα καὶ ἀνεπτυγμένον εἰς μῆκος εἰλητάριον λέγον : « Καὶ ἐγὼ ἡμῖν ᾧ φιλόσοφοι λέγω· ἐπὶ τὴν πολυσχεδῆ ταύτην ἐλάσειε γῆν καὶ δίχα σφάλματος γενήσεται σὰρξ ἀκάματος... » (εἰκ. 38).

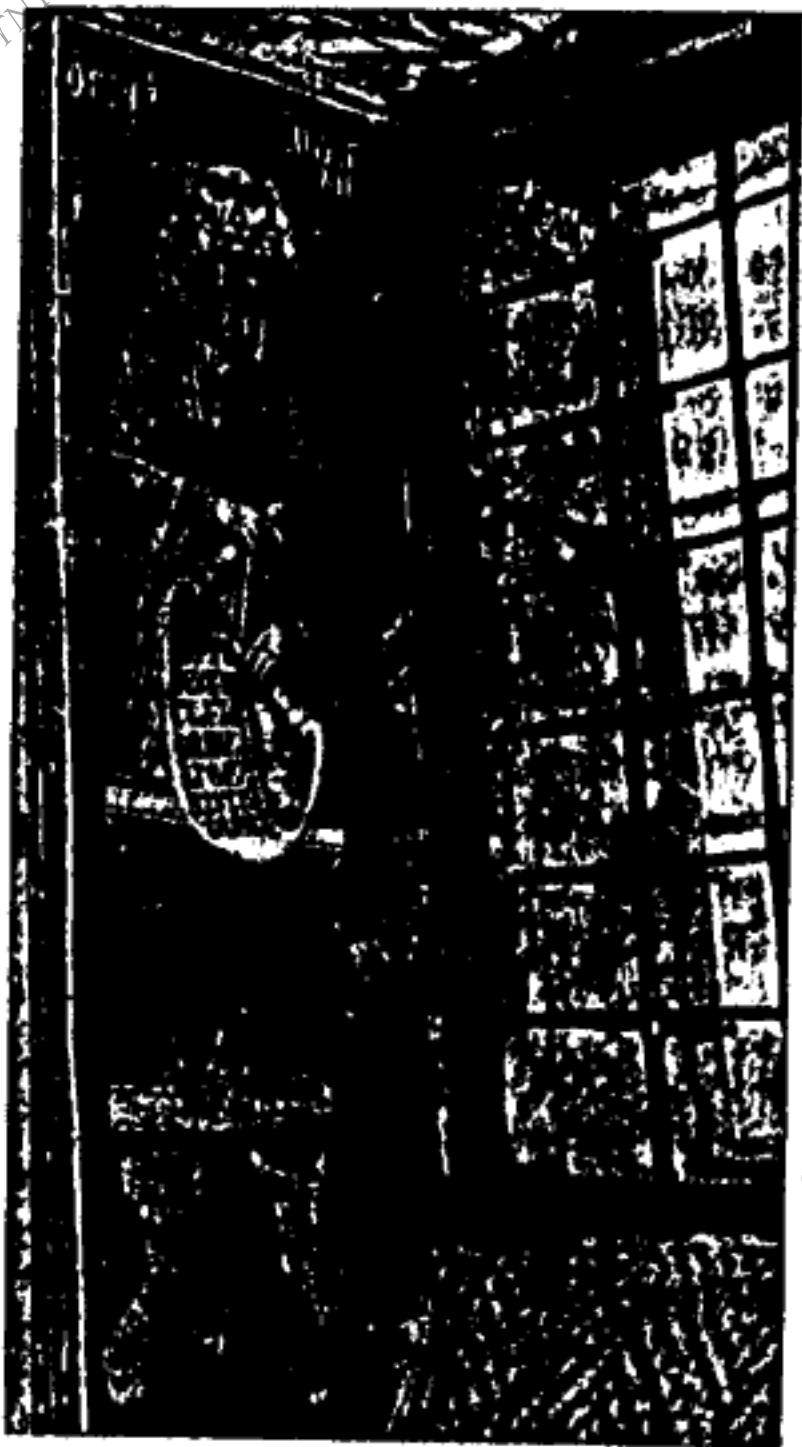
Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἐξ ὅλων τῶν εἰκόνων καὶ ἐδῶ εἶναι, ὅτι ἐπιζητεῖται νὰ δοθῇ ἔμφασις εἰς τὰ λόγια τοῦ εἰληταρίου.

Ἅγιος Γεώργιος Νεγάδων.

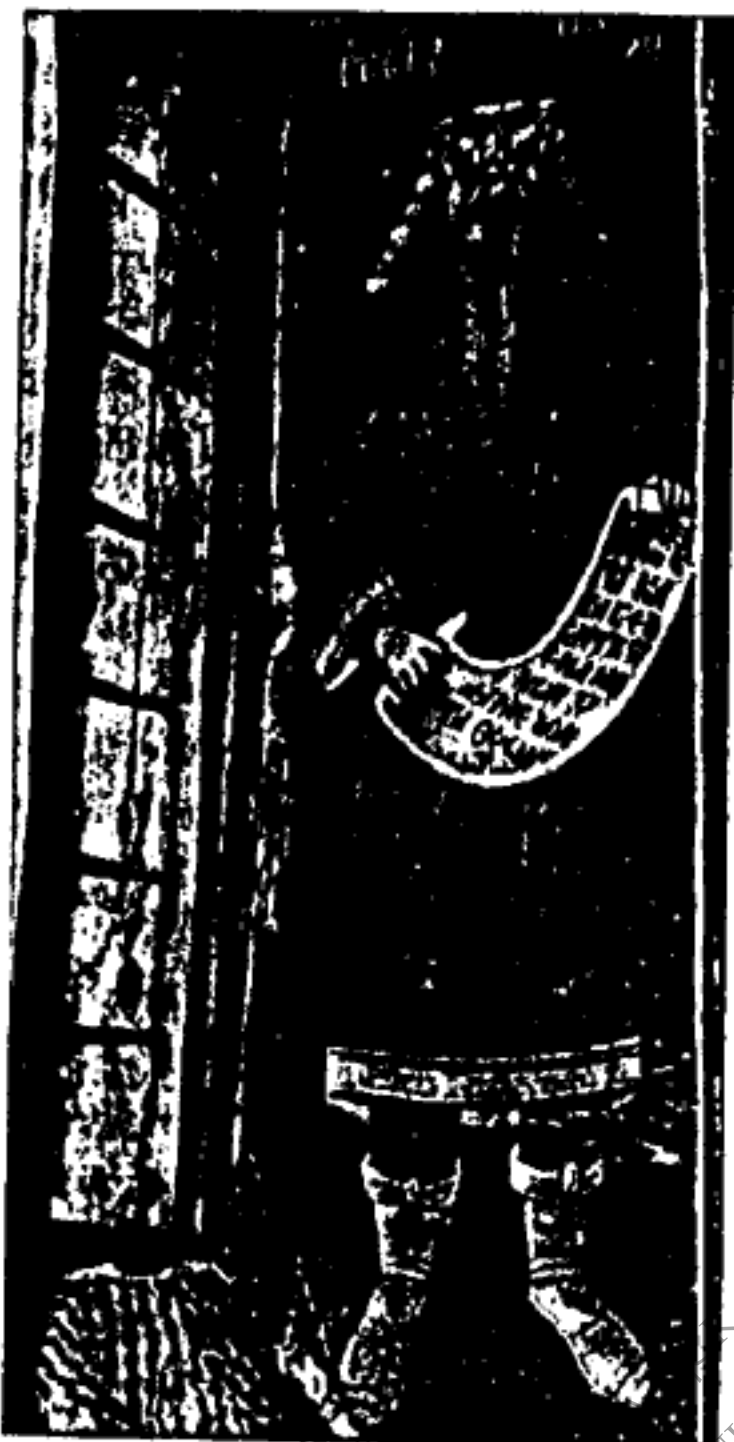
Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Νεγάδων Ζαγορίου, τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κτισθεῖσαν καθ' ὑπάρχουσαν ἐπιγραφὴν τῷ 1792 εὐρίσκονται εἰς τὸ ἀριστερὸν κλίτος, καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων ἐπιφανειῶν τοῦ τετάρτου ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ παραθύρου, αἱ ἐξῆς δύο εἰκόνες φιλοσόφων.

Ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης, ἀριστερὰ τῷ θεωμένῳ πρὸς τὰ ἔξω, εἰκονιζόμενος μὲ ἰδιότυπον ἀρχοντικὴν ὑστεροβυζαντινὴν ἀμφίεσιν καὶ πῖλον, μὲ λεπτὴν ἐκφρασίαν τοῦ συνόλου. Κρατεῖ εἰλητάριον λέγον : « Ἀκάματα φύσει Θεοῦ γέννησιν ἐξ ἀνθρώπου γὰρ ὁ αὐτὸς οὐσιούται λόγος » (εἰκ. 39).

Ὁ σοφὸς Πλούταρχος, δεξιὰ τῷ θεωμένῳ πρὸς τὰ ἔξω, μὲ μακρὰν φροντισμένην κόμην καὶ γένειον, βαθύτερον πῖλον καὶ φελόνιον ἐπὶ τῶν ὤμων. Κρατεῖ εἰλητάριον γράφον : « Πλὴν ἐγὼ καταγγέλλω ἐν τρισὶν ἑνα μόνον ὑψιμέδοντα Θεόν » (εἰκ. 40).



Εἰκ. 39. - Ἀριστοτέλης.



Εἰκ. 40. - Πλούταρχος.